

1.11. Muhammediye

Yazıcıoğlu Mehmed, Arapça kaleme aldığı bir eserde,[4] Hz. Peygamber (s.a.v.) ve ashabıyla ilgili kısımlarını Türkçe olarak yeniden yazmış ve eserine Kitapü Muhammediyye fî Naati Seyyidi'l-Alemîn adını vermiştir. Müellif Resûl-i Ekrem'in diliyle aktardığı, "Yenile mevlidim çıksın cihâna / Eğerçi söylenir dehren-fe-dehrâ" beytiyle, naat diye nitelendirdiği eserinin aynı zamanda mevlid özelliği taşıdığına işaret etmektedir. Eser tamamen Hz. Peygamber'in (s.a.v.) verdiği ilham ve adeta tedris ile yazılmış olup bunu, şu beyitlerde teyit etmektedir;

"Sana ol vermiş idi bu kitabı
Pes ilt ona geri işbu kitabı
O cümle kâinatın afitabı
Çün emretti bana düzdüm bu kitabı.

Yazıcıoğlu Mehmed'in Muhammediyye'si mevlidden sonra İslam coğrafyasında en çok şöhret kazanan eserdir. Muhtelif zamanlarda muhtelif kişiler tarafından bestelenen bu eserin XV. yüzyılda bestelenmiş olması muhtemeldir. XVII. yüzyıldan itibaren bazı sanatkârların "Muhammediyyehan" diye isimlendirilmeleri eserin mevlid gibi irticalen ve beste ile okunduğunu göstermektedir. Muhammediyye'nin halk üzerinde en etkili kısmı "Vefât-ı Muhammed" bahsidir.